

கடமைசார் மற்றும் பயன்வழிவாத ஒழுக்கக் கொள்கைகளின் நோக்கில்
விலங்குகளது நலன்களும் பாதுகாப்பும் - ஒரு விமர்சனப் பகுப்பாய்வு

Animal Welfare and Protection in the Deontological and Utilitarian Perspective – A Critical Analysis

Marimuthu Prahasan¹

Abstract

Efforts to protect the welfare and rights of enslaved Africans and women throughout the world are significant in the development of human civilization. Benefits of these efforts, which have a long history, are now widely enjoyed. One such recent effort is aimed at protecting the welfare and rights of animals. Various philosophical attributes have historically contributed to the attitude that animals are intended as human property and commodities for consumption. These theories are also expressions of ideas that have been embedded in the human subconscious through its long historical development. At the same time, thoughts for the welfare and protection of animals also have been expressed by philosophers themselves. Among these are Deontological theory put forward by Immanuel Kant and Utilitarianism put forward by Jeremy Bentham and J.S. Mill are more prominent. These are two different views; the first suggests that animals are natural resources for human consumption, and the second suggests animals have the right to free life without human intervention. In this background, this study aims to examine the viable activities that humans can undertake in contemporary animal welfare in the guise of theories on how to reach a possible common ground between these two contradictory positions. The issue under scrutiny here lies in how it is possible for humans to advance their interests and undermine the interests of animals. This research is a qualitative one that use secondary data. This research intends to know the religious concepts that protect the welfare of animals, concepts promote the use of animals as commodities and consumer goods, and possible activities that could be developed from the religious teachings to protect the welfare and rights of animal.

Keywords: Animal Welfare, Animal Protection, Deontological Theory, Speciesism, Utilitarianism

அறிமுகம்

மனித இருப்பும் வளர்ச்சியும் இயற்கையினை நுகர்வுக்கு உள்ளாக்குவதன் ஊடாகவே நிகழ்கின்றது. உலகலாவிய ரீதியில் பின்பற்றப்படும் பல்வேறு வழிகாட்டல்களில் மனிதர்கள் இயற்கையினை நுகர்வுக்கு உள்ளாக்கி தங்களது சந்ததிகளை விருத்திசெய்துகொண்டு இவ்வுலகினை ஆட்சி செய்வதற்கு ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதேவேளையில் இயற்கையினை பாதுகாப்பதற்கான பொறுப்பினைக் கொண்டவர்களாக உள்ளார்கள் என்ற கருத்தும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த இயற்கையின் ஒரு அங்கமாக உள்ள விலங்குகள் உணவுக்காக, மருத்துவ பரிசோதனைகளுக்காக,

¹ Senior Lecturer, Department of Philosophy & Value Studies, Faculty of Arts & Culture, Eastern University, Sri Lanka. Email: prahasanm@esn.ac.lk

ஆடம்பர மற்றும் அலங்கார தேவைகளுக்காக என பல்வேறு மாறுபட்ட வகைகளில் நுகர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. இயற்கையில் கிடைப்பனவாக இருந்த விலங்குகளை நுகர்வுக்கு உள்ளாக்கிய நிலையில் இருந்து நுகர்வுக்காகவே விலங்குகளை உற்பத்தி செய்து, வளர்த்து, அறுவடை செய்தல் எனும் நிலை தற்போது விருத்தியடைந்து வருகின்றது. மனிதர்கள் மேற்கொள்ளும் எந்தவொரு செயற்பாடும் அவர்களது சுய தேவைகளை நிறைவுசெய்து கொள்வதனை, இலாபங்களை பெற்றுக்கொள்வதனை நோக்காகக் கொண்டவையாகவே உள்ளன. இது தனிமனிதன், குடும்பம், நெருங்கிய உறவினர், உறவினர், இனக்குழு, சாதிய அடையாளம், தேசியம், சர்வதேசியம் என விரிவுகொண்டதாக உள்ளது. ஆனால் அனைத்திலும் மனிதன் மனித இனத்தின் நலனுக்காக சிந்திக்கும் செயற்பாடுகள் இயல்பாகவே அமையப்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறுதான் தான் வாழ்கின்ற இயற்கையின் ஓர் அங்கமாக உள்ள விலங்குகள் தன் இனத்தின் நுகர்வுக்கான ஒன்றே என்ற சிந்தனை நிலைபெற்றுள்ளது. விலங்குகளை பாதுகாப்பது மனிதர்களது கவனத்திற்குரிய ஒன்றாக இருப்பினும் அங்கு முதன்மை பெறுவது அச் செயற்பாட்டின் ஊடாக எத்தகையதொரு நன்மை மனிதர்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதாகவே உள்ளது. இந்நிலையில் விலங்குகள் சுதந்திரமாக இயற்கையில் வாழ்வதற்கு உரிமையினைக் கொண்டவையாக உள்ளன, அவற்றின் வாழ்க்கையில் மனித தலையீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமோ நியாயமோ இல்லை என்ற உணர்வினைப் பெற்று செயற்படுகின்ற மக்களது வீதம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

பிற உயிர்களை பாதுகாக்க வேண்டும், நேசிக்க வேண்டும் என்ற போதனைகள் பல்வேறு ஒழுக்க போதனையாளர்களினால் கொல்லாமையினை வலியுறுத்தி, பிற உயிர்களது பாதுகாப்பினை முன்னிலைப்படுத்தி, மனிதர்களது நலன்களை கருத்தில்கொண்டு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் விலங்குகளது நலன்கள் மீறப்படுவதும், அவை துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும், மனிதர்களது நுகர்வுக்கான பண்டங்களே என்ற மனநிலையில் பயன்படுத்தப்படுவதும் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. இது மனிதர்களிடம் இயல்பாகவே அமையப்பெற்ற தன்னுடைய நலனுக்காக பிறரை சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கும் மனப்பாங்கின் ஒரு வடிவமாகவே நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் ஆணாதிக்க சமூகக்கட்டமைப்பில் பெண்களது நலன்கள் உரிமைகள் என்பன மறுப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு ஆண்கள் தங்களை முன்னிலைப்படுத்திய வரலாறும், நிலமானிய சமூக அமைப்பில் ஆப்பிரிக்க அடிமைகள் ஐரோப்பிய முதலாளிகளின் சுரண்டல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட வரலாறும், முதலாளித்துவ சமூக கட்டமைப்பில் தொழிலாளர்கள் பெரும் முதலாளிகளினால் சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற வரலாறும் வெளிப்படையாக அறிந்த விடயங்களாகவே உள்ளன. தற்போது அதிகரிக்கும் சனத்தொகையின் அளவுக்கு இணங்க விலங்குகளது உரிமைகள், நலன்கள் மீறப்படுவதும் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றன. இந்நிலையிலேயே பெண்களதும், தொழிலாளிகளதும் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு தத்துவ சிந்தனைகள் வழிகாட்டியாக அமைந்ததுபோன்று விலங்குகளது நலன்களையும் பாதுகாப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட முடியுமா என்றும் மற்றும் அவை எந்தளவிற்கு சமகால சமூகத்தினை வழிநடத்தும் ஆற்றலினைக் கொண்டவையாக உள்ளன என்பதனை அறிந்து முறையாக

பிரயோகிக்கும் முயற்சி அவசியமாக உள்ள நிலையில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதாக உள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினையும் ஆய்வின் நோக்கமும்

உலகலாவிய ரீதியில் விலங்குகள் மனிதர்களுக்கான உணவு, மருத்துவம், பொழுதுபோக்கு, விஞ்ஞான முன்னேற்றம், ஆடம்பரம், லௌகீக தேவைகள் நிறைவேற்றம் என பல்வேறு காரணங்களுக்காக அதீதமான அளவில் நுகர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு மனிதாபிமானமற்ற வகையில் அவற்றின் நலன்களை கருத்தில் கொள்ளாது மனித தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப்பட முடியாது. இதன் காரணமாக குறித்த நிலைமையினை சீர் செய்வதற்கான நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் மனித மனதில் ஏற்படுகின்ற மாற்றமே அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வாக அமையும் என்ற உண்மையும் அறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மனித மனதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவையாக உள்ள தத்துவங்கள் விலங்குகளது நலன்களை பேணும் விடயத்தில் பின்னடைவான நிலையில் இருப்பது ஏன் என்ற பிரச்சினையினை மையமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்காக மேலைத்தேய ஒழுக்கக்கொள்கைகளான இமாணுவெல் காண்டினுடைய கடமைசார் ஒழுக்கவியல் கொள்கை, ஜெரமி பெந்தமினால்தோற்றுவிக்கப்பட்ட பயன்வழிவாதம் என்பவற்றில் விலங்குகளது நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான சிந்தனைகள் எவ்வகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதனை அறிந்துகொண்டு அவற்றினை சமகாலத்தில் பிரயோகிப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை பகுப்பாய்வு செய்து வெளிப்படுத்துவது நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு வினாக்கள்

இந்த ஆய்வினை முன்னகர்த்தும் மற்றும் விடை கண்டறியப்பட வேண்டிய வினாக்களாக விலங்குகளது நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுதல் என்பது எவ்விடயங்களை குறித்து நிற்கின்றது? விலங்குகளது நலன்களை பாதுகாக்கும் சிந்தனைகள் எவை? விலங்கு நுகர்வினை ஊக்குவிக்கும் சிந்தனைகள் எவை? விலங்குகள் மனிதாபிமானமற்ற வகையில் நடாத்தப்படுவதற்கு ஏதுவாக அமையும் காரணங்கள் எவை? சமகாலத்தில் விலங்குகளது நலன்களை பாதுகாப்பதில் ஒழுக்க கொள்கைகள் எவ்வாறான பங்களிப்பினைக் கொண்டுள்ளன? என்பன அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வானது பண்பு சார்ந்ததாக இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் படி ஆய்வு வினாக்களுக்கான விடையினை கண்டறியும் நோக்கில் தொடர்புடைய விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள நூல்கள் வாசிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு விமர்சனப் பகுப்பாய்விற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு முடிவுகளும் பரிந்துரைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கிய மீளாய்வு

விலங்குகளது நலன்பேணுகின்ற, உரிமைகளை பாதுகாக்கின்ற செயற்பாடுகளின் மேற்கொள்ளப்பட்ட முன்னோடி முயற்சிகளில் உணவுக்காக தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்ற விலங்குகள் எதிர்கொள்கின்ற கொடூரங்களை 1964ஆம் ஆண்டு Ruth Harrison எழுதிய *விலங்கு இயந்திரங்கள் (Animal Machines)* எனும் நூலும் விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்காக விலங்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றபோது அவை எதிர்கொள்கின்ற கொடூரங்களை 1975ஆம் ஆண்டு Richard Ryder எழுதிய *அறிவியலால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் (Victims of Science)* எனும் நூலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன (Bekoff, 2010, p. 49). விலங்குணவுத் தொழில், விஞ்ஞான ஆய்வு என்ற இந்த இரண்டு துறைகளும் விலங்குகளது நலன்கள் அதிகளவு பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படும் இடங்களாக உள்ளன. இவற்றை விடவும் மனிதர்களது பொழுதுபோக்குச் செயற்பாடுகள், ஆடம்பரம் மற்றும் லௌகீகத்தேவைகளுக்காக விலங்குகளது நலன் மீறப்படும், பாதுகாப்பற்றவகையில் பயன்படுத்தப்படும் செயற்பாடுகள் பெருமளவில் இடம்பெறுவதாக உள்ளன. இந்நிலையில் மரபான இரண்டு ஒழுக்கக்கொள்கைகளான இமாணுவெல் காண்டினுடைய கடமைசார் ஒழுக்கக்கொள்கையும் (Deontological Theory) ஜெரமி பெந்தமினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஜே.எஸ்.மில்லினால் விருத்தி செய்யப்பட்ட பயன்வழிவாதமும் (Utilitarianism) விலங்குகளது நலன் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பில் பல்வேறு அடிப்படையான விடயங்களை வெளிப்படுத்துபவையாக அமைந்துள்ளன.

கடமைசார் ஒழுக்கக்கொள்கையானது ஒரு செயலின் ஒழுக்கரீதியான ஏற்புடைத்தன்மையினை அதன் விளைவுகளுடன் தொடர்புபடுத்தாது அச்செயலினை செய்கின்ற செயன்முறையே ஒழுக்கரீதியாக ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றது. இமாணுவெல் காண்டின் *ஒழுக்கவியலின் பௌதீக அத்த அடித்தளம் (Groundwork of the Metaphysics of Moral)* நூலானது மனித பகுத்தறிவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சார்பற்ற அறம் (Categorical Imperatives) என்ற அடிப்படையில் 'சர்வவியாபகமான கொள்கைகளுக்கு இணங்க வாழ்தல்' (Formula of Universal Law) 'ஒவ்வொருவருடைய மனித நேயத்தினையும் மதித்தல்' (Formula of Humanity) என்ற இரண்டு விதிகளை உள்ளடக்கி மனித செயற்பாடுகளின் ஒழுக்க ஏற்புடைமையினை நிர்ணயிக்கும் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளது (O'Neill, 2013, p. 512). ஆனால் பயன்வழிவாதமானது இதற்கு எதிர்மாறாக செயற்பாடுகளின் ஒழுக்கரீதியான ஏற்புடைமைத்தன்மை அவை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்ற அடிப்படையில் மிகக்கூடியளவான மக்களுக்கு மிகக்கூடியளவான நன்மையினை பெற்றுத்தருகின்ற செயற்பாடு ஒழுக்க ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகின்றது என்ற கருத்தினை முன்வைக்கின்றது (MacKinnon & Fiala, 2018 p. 96).

காண்டினுடைய நோக்கில் மனிதர்கள் பிற மனிதர்களை ஏதேனுமொரு நன்மையினை அடைந்துகொள்வதற்கான கருவியாக பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற கருத்து முன்நிலைப்படுத்தப்படுகின்றது. நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுதல், ஏமாற்றப்படுதல், சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்படுதல் என்பன இல்லாமல் பகுத்தறிவுரீதியான சுய ஈடுபாட்டுடன் தன்னார்வ அடிப்படையில் அவரவர் இலக்கினை நோக்கி செயற்பட மனிதர்களுக்கு உரிமை உள்ளமை இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மனித உறவுகள் சமத்துவம், மனிதாபிமானம் என்ற அடிப்படைகளில் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். இதனை,

ஒரு விடயத்தினுடைய இருப்பு எங்களுடைய விருப்பினால் அல்லாமல் இயற்கையினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுவதாக உள்ளது, ஒரு விடயம் பகுத்தறிவுத்திறன் அற்றதாக இருக்குமாயின் அது சார்புடைய மதிப்பினையே (relative worth) கொண்டுள்ளது எனவே அது பொருள் (thing) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதுபோல பகுத்தறிவுத்திறன் கொண்டவை நபர்கள் (persons) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர், இவை தம்மளவில் தனியாக, எதனையும் சாராது பெறுமானத்தினைக் கொண்டவையாக உள்ளன. எனவே மனிதர்கள் வெறுமனே பிற்தொருவரின் நலனை அடைந்துகொள்வதற்கான கருவியாக (means) பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. (Rachels, 2003, p. 130)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு பகுத்தறிவுத் திறத்தின் அடிப்படையிலேயே ஒழுக்கரீதியான ஏற்புடைமை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்ற அளவில் விலங்குகள் மனிதர்களினது ஒழுக்க கரிசனைக்கு உட்பட்டவை அல்ல என்ற கருத்தாக்கம் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக விலங்குகள் மனிதர்கள்போன்று சுயபிரக்ஞையுணர்வுடையவை அல்ல என்பதனால் ஒழுக்கத்துடன் தொடர்புடைய வகையில் எவையும் அவற்றிற்கு நல்லவையாகவோ அல்லது கெட்டவையாகவோ இருக்க முடியாது என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் மனிதர்கள் விலங்குகள் தொடர்பில் நடந்துகொள்கின்ற விதம் அவர்களது மனதினையும் நடத்தையினையும் பாதிக்கின்றது. அந்த பாதிப்பின் தொடர்ச்சி அவர்கள் பிற மனிதர்களுடன் நடந்துகொள்கின்ற விதத்திலும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் என்ற காரணத்தினால் விலங்குகள் தொடர்பில் மென்மையான போக்கினை கடைப்பிடிப்பது நல்லது என்ற பரிந்துரை முன்வைக்கப்படுகின்றது (MacKinnon & Fiala, 2018, p.469). இது மனிதர்கள் விலங்குகள் தொடர்பில் நேரடியற்ற காரணத்திற்காகவே ஒழுக்கரீதியாக நடந்துகொள்ள வேண்டியது கடமையாக (indirect duty view) உள்ளது, அது மனிதர்களது நன்மைக்காகவே என்ற கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

விலங்குகள் மனிதர்களது பாவனைக்காகவே உள்ளன என்ற கருத்தின் ஆரம்பத்தினை தத்துவ வரலாற்றில் கிரேக்க காலத்தில் அரிஸ்டோட்டிலின் சிந்தனைகளில் இருந்து காணக்கூடியதாக உள்ளது. நாகரீகமடைந்த கிரேக்கர்களினால் நாகரீகமடையாத சமூகங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனிதர்களை அடிமைகளாக வைத்திருப்பது நியாயமான ஒன்றே என்ற கருத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ள இவர் தாவரங்கள் விலங்குகளுக்காக உள்ளன, விலங்குகள் மனிதர்களது பாவனைக்காக உள்ளன, இதில்

உணவு, உடை, வேறு உபகரணங்களும் செய்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இயற்கை எதனையும் நோக்கமற்றோ அல்லது வீணாகவோ உருவாக்குவது இல்லை என்ற அடிப்படையில் அனைத்து விலங்குகளையும் மனிதர்களது நலனுக்காகவே படைத்துள்ளது என்பது நிச்சயமான உண்மையாகும் என்று தன்னுடைய *அரசியல்* (Politics) நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பகுத்தறிவுத்திறன் குறைவான அடிமைகளையும், பகுத்தறிவுத்திறன் அற்ற விலங்குகளையும் நாகரீகமடைந்த, பகுத்தறிவுத்திறனுடைய மனிதர்கள் தங்களுடைய நலனுக்காக பயன்படுத்திக்கொள்வது ஏற்புடைய, பொருத்தமான மற்றும் அவசியமான ஒன்றே என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது (Taylor, 2009, p. 36).

இது மனிதர்களது நுகர்வு மனப்பாங்கின், தம்மை முன்னிலைப்படுத்தி சிந்திக்கும் மனப்பாங்கின் வெளிப்பாடாகவே நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. அரிஸ்டோட்டிலிய சிந்தனையின் தாக்கம் மேலைத்தேய நாகரீக வளர்ச்சியில் அளப்பரியதாகும். இதன் தொடர்ச்சியாகவே மத்திய காலத்தில் புனிதர் தோமஸ் அக்வையன்ஸ் மனிதர்கள் விலங்குகள் தொடர்பில் எவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றனர் என்பது கவனத்திற்குரிய ஒரு விடயம் அல்ல ஏனெனில் இறைவன் அனைத்து விடயங்களையும் மனிதனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அமைத்துள்ளார், இதனால் எருதுகள் அல்லது பிற விலங்குகள் தொடர்பில் எவ்வகையில் நடந்துகொள்கின்றனர் என்று மனிதர்களை கடவுள் எதுவும் கேட்பது இல்லை என்று மனிதர்கள் விலங்குகளை எந்த வகையிலும் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு இறைவன் அனுமதி வழங்கியுள்ளார் என்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளார். இந்த கருத்துக்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பின்னரைப்பகுதி வரையிலும் கத்தோலிக்கர்களது சிந்தனைகளிலும், செயற்பாடுகளிலும் விலங்குகள் தொடர்பில் மனிதர்களுக்கு எந்த கடமையுணர்வும் இல்லை என்ற நிலைப்பாட்டினை ஏற்படுத்தியிருந்தது (Singer, 1995, p. 195).

நவீன மெய்யியலின் தந்தை றெனே டேக்கார்ட்டின் கருத்துக்களும் விலங்குகளை மிகவும் மலினமான நிலையில் இருப்பவையாக, மனிதர்களினால் பயன்படுத்தப்படுவதற்குரியவையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவருடைய *முறைப்பற்றிய உரையாடல்* (Discourse on Method) நூலானது மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையிலான பாரிய வேறுபாடாக ஆன்மாவின் இருப்பினை குறிப்பிடுகின்றது. மனிதர்களே இறப்பற்றதான ஆன்மாவினைக் கொண்டுள்ளனர், உடல் அழிவடைந்த பின்னரும் அந்த உடலில் இருந்த ஆன்மா அழிவடைவதில்லை ஆனால் விலங்குகள் ஆன்மாவினைக் கொண்டவை அல்ல. ஆன்மாவே பிரக்ஞையுணர்விற்கு காரணமாக அமைகின்றது என்ற அடிப்படையில் விலங்குகள் பிரக்ஞையற்றவையாக இரண்டாம் நிலைப்பட்டவையாக இவருடைய கருத்துக்களின் ஊடாக நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன (Panza & Potthast, 2010, p. 316).

இவ்வாறு விலங்குகளை மனிதர்களில் இருந்து கீழ்நிலைப்படுத்தி பாவனைக்குரிய பொருட்களாக, இரண்டாம் தர கவனத்திற்குரியவையாக காண்ட் முன்வைத்துள்ள கருத்து

ஆர்தர் சோப்னாவரினால் (Arthur Schopenhauer) விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. விலங்குகள் மனிதர்களைப்போலவே வலி, துன்பம் என்பவற்றை உணருதல், ஆபத்தில் இருந்து விலகியிருக்கும் உணர்வு என்பவற்றினைக் கொண்டவையாக உள்ள நிலையில் பகுத்தறிவுத்திறன் இல்லை என்பதற்காக அவற்றினை இரண்டாம் நிலைப்படுத்துவது நியாயமான ஒன்று அல்ல. உண்மையில் பகுத்தறிவுத்திறன் கொண்டவர்கள் ஒழுக்கமாக நடந்துகொள்வார்கள் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமாக தங்களுக்கு நன்மைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கான செயற்பாடுகளை செய்வதில் கைதேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். எனவே உணர்வுகளுக்கு முதன்மையளித்து விலங்குகளது நலனை பாதுகாப்பது அவசியமாக உள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் ஆப்ரகாமிய மதங்களில் விலங்குகள் மனிதர்களது பாவனைக்காக இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை என்று முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சிந்தனைகளையும் மறுக்கின்ற சோப்னாவர் இத்தகைய சிந்தனைகள் மேலைத்தேயத்தின் சுயநலமான மனப்பாங்கின் வெளிப்பாடுகள் எனவும் ஆனால் தன்னுடைய சிந்தனைகள் விலங்குகளது நலனை முன்வைத்து மிகவும் ஜீவகாருண்ய அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டவை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Jacquette, 2005, p. 213).

சோப்னாவருடைய இந்த சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு அவர் கீழைத்தேய சமயக் கொள்கைகளுடன் கொண்டிருந்த அறிமுகம் காரணமாக அமைந்திருந்தது என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும். எனினும் ஆதி கிரேக்க காலத்தில் பைதகரஸ், மற்றும் எம்பெடெக்ல்ஸ் ஆகியோர் விலங்குகளது நலன் தொடர்பான கருத்துக்களை மனிதர்களது நலனுடன் தொடர்புபடுத்தி வெளியிட்டுள்ளமையினையும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இதன்படி தற்போது விலங்குகளாக இருப்பவை முன்னைய பிறவியில் மனிதர்களாக இருந்தவையே அவை எமது முன்னோர்களாகவும் இருக்கலாம் எனவே ஒரு விலங்கினை கொலை செய்யும்போது அது எமது முன்னோரில் ஒருவரை கொலை செய்வதாகவே அமையும் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இது தற்போதைய மனிதர்களும் அடுத்த பிறவியில் விலங்குகளாக பிறக்கலாம் என்ற விடயத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாகவுள்ளது. பைதகரசும் அவரால் உருவாக்கப்பட்ட சமயப்பிரிவை பின்பற்றியவர்களும் இயற்கையுடன் இணைந்ததாக வாழ்தல், மாமிச உணவை தவிர்த்து தாவர உணவை உட்கொள்தல் என எளிமையான வாழ்க்கையினை முன்நிலைப்படுத்தியவர்களாக அறியப்படுகின்றனர் (Taylor, 2009, p. 37).

பயன்வழிவாத ஒழுக்கக்கொள்கையின் நோக்கில் மனிதரல்லாத பிற விலங்குகளும் இன்பம் மற்றும் வலி என்பவற்றினை உணரக்கூடியவையாக உள்ளன என்ற அடிப்படையில் அவை நல்லது கெட்டது என்ற அடிப்படையில் செயற்பாடுகளின் தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகக்கூடியவையாகவே உள்ளன என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு மிருகங்கள் நடாத்தப்பட வேண்டியது பகுத்தறிவு ரீதியாக அறிந்துகொள்ளும் திறன் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அல்லாமல் வலியினையும் இன்பத்தினையும் அனுபவிக்கும் திறனைக் கொண்டவையாக உள்ளன என்ற அடிப்படையினைக்

கொண்டேயாகும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது. இவற்றுடன் விலங்குகளும், பறவைகளும் பிரிவுத்துயரை அனுபவிக்கும் இயலுமையினைக் கொண்டவையாக உள்ளமை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அறிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளமையும் அவை துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கப்படக்கூடாது என்ற கருத்திற்கு வலுச்சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது (Singer, 2000, p. 109). இதன் முன்னோடிக் கருத்தாக ஜெரமி பெந்தம்,

உயிரினங்கள் எத்தனை கால்களைக் கொண்டவையாக உள்ளன, தோல் எந்த நிறத்தில் உள்ளது, பகுத்தறிவுத்திறன் எந்தளவு விருத்தி நிலையில் உள்ளது, அவற்றினால் பேச முடியுமா என்ற அடிப்படையில் அல்லாமல் அவை வலியினையும் துன்பத்தினையும் உணர்ந்துகொள்ளக்கூடிய இயலுமையில் உள்ளனவா என்ற அடிப்படியினைக் கொண்டே அவை நடாத்தப்பட வேண்டிய விதம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். (Bentham, 1789, p. 179)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக் கொள்கையின் பிற்கால பின்பற்றுணர்களில் ஒருவரான பீட்டர் சிங்கர் தன்னுடைய கருத்தில் மனிதர்கள் சுய பிரக்ஞையுடையவர்கள், தங்களது வாழ்க்கை தொடர்பில் எதிர்பார்ப்புக்கள், கற்பனைகளையுடையவர்கள், எந்தவொருவரும் பிறர் ஒருவரினால் பதிலீடு செய்யப்பட முடியாதவர், வாழ்க்கைக்கான விருப்பார்வத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள். எனவே மனிதர்கள் கொலை செய்யப்படுகின்ற நிலையில் இவை அனைத்துமே பாதிப்புக்கு உள்ளாகுகின்றன என்று பிறர் வாதிடுகின்ற நிலையில் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மனிதக்குரங்குகள் (apes) மாத்திரமே சுய பிரக்ஞையுடையவை என்று நம்பிக்கொண்டிருந்த மனிதர்கள் தற்போது அவற்றுடன் யானைகள், டொல்பின்கள், குறிப்பிட்ட சில பறவைகள் ஆகியவற்றையும் இணைத்துள்ளனர். இது எதிர்காலத்தில் மனித அறிவு இன்னும் எவ்வகையான விலங்குகளையும் பறவைகளையும் இந்த வட்டத்தின் உள்ளே கொண்டு வந்து சேர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரியாதிருக்கும் தற்போதைய நிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்நிலையில் சந்தேகத்தின் பலனை குரங்குகள், நாய்கள், பூனைகள், பன்றிகள், சீல் மீன்கள், கரடிகள், கால்நடைகள், ஆடுகள் என்பவற்றுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு தாவர உணவை விரும்புவர்களாக மனிதர்கள் மாற வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றார். தாவர உணவுறுபத்திக்கு நிலத்தினை தயார்ப்படுத்துகின்றபோது உயிரினங்கள் அழிவுக்கு உள்ளாகின்றன என்ற கருத்தினை முன்வைப்பவர்களுக்கு ஒப்பீட்டளவில் அவ்வாறு ஒரு தடவைதான் நிகழ்கின்றது அதன் ஊடாக விலங்குணவினை விட பத்துமடங்கு அதிகமான தாவர உணவினை அந்த நிலத்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற எதிர் கருத்தினை முன்வைத்து தன்னுடைய வாதத்தினை நிலைநிறுத்துகின்றார் (Singer, 2000, p. 120 - 125).

இவர் தன்னுடைய கருத்தில் விலங்குகள் மனிதர்களது பாவனைக்காகவே உள்ளன என்ற மனப்பாங்கு பாரபட்சத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு வகையான தப்பெண்ணம் எனவும் அது வெள்ளையின முதலாளிகள் ஆபிரிக்க அடிமைகள் தொடர்பிலும், ஆணாதிக்க சமூகம்

பெண்கள் தொடர்பிலும் கொண்டிருந்த மனப்பாங்கிற்கு சற்றும் குறைவானது அல்ல என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். சில மனிதர்கள் எங்களுடைய இனத்தினை சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, எங்களுக்கு இணையான அறிவினைக் கொண்டவர்களோ, தரங்களை அறிந்தவர்களோ அல்லது பின்பற்றுபவர்களோ இல்லை என்பதற்காக அவர்களை கீழான நிலையில் நோக்குவதும், அவர்களை எங்களது இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதற்கான கருவிகளாக பயன்படுத்துவதும் இனவாதம் (racism) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. நாகரீகமடைந்த சமூகங்களில் இனவாதம் என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. அதுபோல விலங்குகள் பல்வேறு விடயங்களில் ஒப்பீட்டளவில் மனிதர்களைவிட தாழ்வான நிலையில் உள்ளன என்பதற்காக அவற்றின் நலன்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுதல் அல்லது புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுதல் தவறானது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இவ்வாறு மனிதர்கள் மேன்மையான நிலையில் உள்ள காரணத்தினால் அவர்கள் விலங்குகளை சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்ற மனப்பாங்கும் அதனடிப்படையிலான செயற்பாடுகளும் ஒரு வகையான தவறான மனப்பாங்கு என்று குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு ஒரு உயிரியின் உயர்நிலையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய உயிரிகளை கீழ்நிலையில் நோக்குவதும் அவற்றினை பயன்பாட்டிற்குரியவையாக சித்தரித்து திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளும் ‘உயிரினவாதம்’ (speciesism) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது உண்மையில் மனிதர்களை இறைவன் அனைத்து உயிரிகளைவிடவும் மேலான நிலையில் படைத்து ஏனைய உயிரிகளை நுகர்வதற்குரிய அனுமதி வழங்கியுள்ளார் என்ற கற்பித்ததைக் வெளிப்படுத்துகின்ற மானுடமையவாத சிந்தனையின் (anthropocentrism) பிறிதொரு வடிவமாகவே உள்ளது (Milligan, 2015, p. 35).

இனவாதம் மற்றும் பாலினவாதம் (sexism) என்பனவற்றுக்கு அடுத்த நிலையில் மிகவும் மோசமான ஒன்றாக குறிப்பிடப்படும் இந்த உயிரினவாதத்தின் மிக உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடுகளே விலங்குகளை உணவுக்காக வளர்த்தல் (factory farming) மற்றும் விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்காக பயன்படுத்துதல் (vivisection) என்பனவாகும். இவ்விரண்டு செயற்பாடுகளும் நீண்டகால வரலாற்றினைக் கொண்டவையாக உள்ளன என்பதுடன் எண்ணற்ற விலங்குகள் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. விலங்குணவு மனிதர்களது ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியமானது அல்ல ஆனால் அது ஆடம்பரத்திற்காகவும், சுவைக்காகவுமே விரும்பப்படுகின்றது, நுகரப்படுகின்றது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. இதுவே வர்த்தகமயமாக்கப்பட்ட விலங்குணவுப் பண்ணைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் இயங்கவைப்பதாக உள்ளது. இவை விலங்குகள் மனிதர்களது நலன்களை பேணுவதற்காக ஆரோக்கியமாக வளர்க்கப்பட்டு கொலை செய்யப்படும் இடங்களாக செயற்படுகின்றன. எனினும் பல சந்தர்ப்பங்களில் உற்பத்திச் செலவினை குறைப்பதற்காக, அதிக இலாபத்தினை பெற்றுக்கொள்வதற்காக என விலங்குகளின் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமையும் இடம்பெறுகின்றது. உதாரணங்களாக பசுக்கள் நகரமுடியாத சிறிய இடங்களிலும், கோழிகள் இறக்கைகளை விரிக்க முடியாத சிறிய கூடுகளிலும்

வளர்க்கப்படுகின்றன. இளம் கன்றுகள் தாய்ப்பசுவிடம் இருந்து விரைவிலேயே பிரிக்கப்படுகின்றன, பசுக்கள் தொடர்ச்சியாக செயற்கை முறையில் கர்ப்பமடையச் செய்யப்படுகின்றன, இனப்பெருக்கம் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ள பசுக்கள் உடனடியாகவே இறைச்சிக்காக வெட்டப்படுகின்றன. இறைச்சி நுகர்வுக்காக கொண்டுசெல்லப்படுதல், வெட்டப்படுதல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவை பல்வேறு அசௌகரியங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் முகம்கொடுக்கின்றன (Panza & Potthast, 2010, p. 326; MacKinnon & Fiala, 2018, p. 461). இவை குறித்த உயிரிகளுக்கு பல்வேறு உணர்வுசார்ந்த பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பினும் அவற்றினை உணர்ந்துகொள்ளும் நிலையிலும், உணர்ந்துகொண்டாலும் அவை தொடர்பில் கரிசனையுடன் செயற்படும் நிலையிலும் இலாபநோக்கத்தை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற மனிதர்கள் இல்லை என்பதே உண்மையாகும்.

அதுபோல விலங்குகளின் உடல்மீது மேற்கொள்ளப்படும் பரிசோதனைகள் மனிதர்களில் உடலில் ஏற்படக்கூடிய நோய்களுக்கான மருந்துகளை கண்டறிவதற்கும், பரிசோதனை செய்வதற்கும் உதவுவதாக உள்ளன. இவ்விடயமானது விலங்குகளும் மனிதர்களும் அடிப்படையான பல விடயங்களில் ஒத்த தன்மையினைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர் என்ற உண்மையினை வெளிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது. இது அவ்வாறான ஆய்வுகளின்போது மனிதர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய துன்பமே விலங்குகளுக்கும் ஏற்படும் என்பதனை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஆய்வுகளினால் மனித குலத்தில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது உண்மை எனினும் அதில் உள்ள கொடூரத்தன்மை மறைக்கப்படுவதற்கில்லை என்ற அடிப்படையில் பிற உயிரிகள் தொடர்பில் கொடூரமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டே மனித இனம் தன்னை தக்கவைத்துக்கொண்டுள்ளது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. இதிலும் பல்வேறு ஆய்வுகள் அவசியமற்றவை என்பது பின்நாட்களில் உணரப்பட்டாலும் அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் ஈடுசெய்யப்பட முடியாதவையாகும். மருத்துவ தேவையினைத்தாண்டி அழகுசாதனப்பொருட்கள் உற்பத்தியிலும், மனித உடல் உறுப்புக்களை பேணுகின்ற முயற்சியிலும், பாலியல் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் இத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதும், விலங்குகள் பயன்படுத்தப்படுவதும் கொடூரத்தின் உச்சங்களாகவே உள்ளன. இதற்குரியவையாக கிரேக்க காலத்தில் அரிஸ்டோட்டில், உரோம சாம்ராஜ்ஜிய காலத்தில் கெலன், மறுமலர்ச்சிக்காலத்தில் வில்லியம் ஹார்வே உள்ளடங்கலாக விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்துள்ள தற்போதைய நிலையில் பல்வேறு விஞ்ஞான ஆய்வுச் செயற்பாடுகளை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும் (MacKinnon & Fiala, 2018, p. 463).

இனவாதத்தில் ஒரு மனித இனம் தன்னுடைய நலன்களை, சௌகரியங்களை முதன்மைப்படுத்தி பிறதொரு மனித இனத்தினை சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கியபோது அந்த இனத்தினது துன்பங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. இதே நிலைதான் உயிரினவாதத்தில் மனிதர்கள் தங்களுடைய நலன்களை முன்நிலைப்படுத்துகின்றபோது பிற

உயிரினங்களது நலன்களையும் உரிமைகளையும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்குவது மற்றும் அந்த பாதிப்புக்களை கவனத்தில் கொள்ளாது செயற்படுவது என்பன இடம்பெறுகின்றன. எவ்வாறாயினும் பயன்வழிவாத அணுகுமுறையின் தொடர்ச்சியான பிரயோகத்தில் விலங்குகள் உணர்வுள்ளவையாக (sentience) இருப்பது அவை மனிதர்களினால் ஒழுக்கரீதியான கரிசனைக்குள் உள்வாங்கப்பட வேண்டியவையே என்ற நிலைப்பாட்டினை முன்வைப்பதாக உள்ளது.

விலங்குகளது நலன்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதனை தடுக்கும் விடயங்களை கவனத்தில் கொள்கின்றபோது ஒரு விடயம் தரக்குறைப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படும்போது அது தொடர்பில் 'தவறான விபரிப்பினை மேற்கொள்வது' (misdescription) என்பது மனிதர்கள் பயன்படுத்துகின்ற மிக சக்திமிகு ஆயுதமாக உள்ளது. விலங்குகள் விடயத்தில் இது பயன்படுத்தப்படும்போது அவை மனிதர்களை விட கீழ்நிலைப்பட்டவையாக, மனிதர்களது பயன்பாட்டிற்காகவே படைக்கப்பட்டவையாக கற்பிதம் செய்யப்படுகின்றது. மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையில் செயற்கையான இடைவெளி ஒன்று உருவாக்கப்படுகின்றது. இதன்போது மனிதர்களது உணர்வுகளுக்கு வழங்கும் முக்கியத்துவம் விலங்குகளது உணர்வுகளுக்கு வழங்குவது அவசியமற்ற ஒன்று என்ற மனப்பதிவு ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இரண்டாவதாக 'தவறான பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகை' (misrepresentation) மேற்கொள்ளப்படுவது விலங்குகளது உணர்வுகள் புரிந்துகொள்ளப்படுவதனை தடைசெய்வதாக உள்ளது. இங்கு விலங்குகள் பகுத்தறிவுத்திறன் அற்றவையாகையினால் சிந்தனையாற்றலோ, பிரக்ஞையுணர்வோ அற்றவையாக, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற, புரிந்துகொள்கின்ற ஆற்றல் அற்றவையாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் குணவியல்புகள் மனிதர்களினால் தவறாக புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அடுத்ததாக 'தவறாக வழிநடத்தப்படுதல்' (misdirection) என்பது விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புக்களை புரிந்துகொள்வதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. இங்கு பாதிப்புக்கள் அறிந்துகொள்ளப்பட்டாலும் அவை குறைத்து மதிப்பிடப்படுவையாக, தெளிவற்றதாக, தார்மீகரீதியாக முக்கியத்துவம் குறைந்தவையாக, அதிகளவு கவனம் செலுத்தப்படுவதற்கு அவசியமற்றவையாக நோக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இங்கு விலங்குகள் பாதிப்புக்களை உணரும் விதம் பற்றிய அறியாதிருக்கின்றோம் எனவே அவை எவ்வாறு நடாத்தப்பட வேண்டும் என்ற தீர்ப்புக்களை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் அதற்குரிய விஞ்ஞானரீதியான ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் அவை வலியினை உணர்கின்றன எனினும் அது மனிதர்கள் உணரும் அளவிற்கு இல்லை, இறப்பு எனும் விடயம் தொடர்பில் அவற்றிற்கு அறிவு இல்லை என்பதனால் அது தொடர்பில் எந்த பாதிப்பினையும் எதிர்கொள்வதில்லை என்ற கருத்துக்கள் இங்கு தவறாக வழிநடத்துபவையாக உள்ளன. அடுத்து 'தவறான புரிதல்' (misperception)

என்பது விலங்குகள் மனிதர்களது தேவைகளுக்காகவே உள்ள நுகர்வுக்கான பொருட்கள் என்ற புரிந்துகொள்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மாறாக அவற்றுக்கென்று தனியான, தலையீடற்ற வாழ்க்கை உள்ளது, அவை உள்ளார்ந்த மதிப்பினைக் கொண்டுள்ளன (intrinsic value) என்ற சரியான புரிதலை வழங்கவில்லை (Linzey, 2006, P. 68 – 79).

பகுப்பாய்வு

மேலைத்தேய மெய்யியலில் விலங்குகளது நலன் மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பில் இரண்டு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. முதலாவது கருத்து மனிதர்களுக்கு விலங்குகள் தொடர்பில் எந்தவகையான நேரடியான கடமைகளும் இல்லை அவர்கள் எந்தவொரு ஒழுக்க நிபந்தனையின் அடிப்படையிலும் அவை தொடர்பில் நடந்துகொள்ளத் தேவையில்லை. எனினும் விலங்குகளை வேண்டுமென்றே துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குவதும் அவை தொடர்பில் கொடூரமாக நடந்துகொள்வதும் நிச்சயமாக தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையாகும். ஏனெனில் ஒருவர் இவ்வாறு செயற்படுவது அவர் மனிதர்கள் தொடர்பில் நல்ல வகையில் நடந்துகொள்வதிலும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. இந்நிலையில் விலங்குகள் தொடர்பில் மனிதர்கள் நேரடியற்ற பொறுப்பினைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனரே தவிர நேரடியான எந்த பொறுப்பினையும் கொண்டவர்களாக இல்லை. இது விலங்குகளை மனிதர்கள் தங்களுடைய தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு உள்ள அனுமதியினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இதற்கு காரணம் மனிதர்கள் விலங்குகளை விட வளர்ச்சிப்படிநிலையில் உயர்வான இடத்தில் உள்ளனர், குறிப்பாக பகுத்தறிவுத்திறனைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர் என்று காரணம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாவது கருத்தானது விலங்குகள் எவ்வாறு நடாத்தப்பட வேண்டும் என்பது அவை பகுத்தறிவினைக் கொண்டவையாக உள்ளனவா என்பதனை வைத்து அல்ல மாறாக அவை மனிதர்களைப்போன்று வலியினையும் துன்பத்தினையும் அனுபவிக்கும் இயலுமையினைக் கொண்டவையாக உள்ளனவா என்பதனை கவனத்தில் கொண்டேயாகும் என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதன்படி விலங்குகள் உணர்வுள்ளவை என்ற அடிப்படையில் அவை மனிதர்களினால் பொருட்களாக பாவிக்கப்படும் நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும், அவற்றின் நலன்களை பேணுகின்ற செயற்பாடுகள் கவனமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் முன்னைய கருத்து இமானுவெல் காண்டின் கடமைசார் ஒழுக்கக்கொள்கையினையும், இரண்டாவது கருத்து ஜெரமி பெந்தம் மற்றும் ஜே.எஸ்.மில் ஆகியோரின் பயன்வழிவாத ஒழுக்கக்கொள்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக தற்போது பீட்டர் சிங்கரினால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட சிந்தனையாக உள்ளது. இவ்வாறு கடமைசார் மற்றும் பயன்வழிவாத நோக்குகள் விலங்குகள் நடாத்தப்பட வேண்டிய விதம் தொடர்பில் விரிவான கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ள அதேநிலையில் காலத்துக்கு காலம் பல்வேறு மெய்யியலாளர்கள் விலங்குகளது நலனுக்கு ஆதரவாகவும் அதேவேளையில் எதிராகவும் மாறுபட்ட கருத்துக்களை முன்வைத்து வந்துள்ளனர். இவற்றினை ஆதி கிரேக்க

காலத்தில் பைதகரசின் சிந்தனைகளில் இருந்து தற்போது வரையில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

விலங்குகளது நலன்கள் முன்நிலைப்படுத்தப்படுவதனை தடைசெய்யும் விடயங்களில் அவை பகுத்தறிவற்றவை, கருவிப்பயன்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கவில்லை, மொழிப்பயன்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கவில்லை, பிரக்கிரயற்றவை, குடும்பஉறவுகள் தொடர்பில் அக்கறையற்றவை, எதிர்காலம் தொடர்பில் அக்கறையற்றவை, தாம் இறக்கப்போகின்றோம் என்பது தொடர்பில் கவலை கொண்டவை அல்ல என்ற கருத்துக்கள் தற்போது பல்வேறு விஞ்ஞானரீதியான ஆய்வுகள் மற்றும் அவதானங்களின் ஊடாக மறுதலிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக குறித்த சில விலங்குகள் மேற்குறித்த இல்லை என்று சொல்லப்படும் விடயங்களை பின்பற்றுபவையாகவும், இயல்பாகவே கொண்டவையாகவும் உள்ளமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதில் ஓரங்குட்டான், சிம்பன்சி, டொல்பின், யானை, பசு போன்றவை முதன்மையிடம் பெறுகின்றன. ஏனைய விலங்குகள் தொடர்பில் அறிந்துகொள்வதற்கு மனிதர்களுக்கு இன்னும் காலம் தேவைப்படுவதாக இருக்கலாம். இந்நிலையில் மனிதர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கான கருவிகளாக அவற்றினை கருதுவதும், பயன்படுத்துவதும் மீள்பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. மேலும் மனிதர்கள் மாத்திரமே ஒழுக்கரீதியான கரிசனைக்கும், நலன்களுக்கும் உரித்துடையவர்கள் என்ற நிலைப்பாடும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. இந்நிலையில் மேற்குறித்த வகையில் விலங்குகளுக்கு இல்லை என்று குறிப்பிடப்படும் விடயங்கள் இல்லாது இருக்கின்ற குழந்தைகள், ஆதரவற்றவர்கள், மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் விலங்குகளைப்போன்று விஞ்ஞான பரிசோதனைகளுக்காகவும் வேறு மனித தேவை நிறைவேற்றங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படலாமா என்ற வினா எழுகின்றது. இல்லை என்று இதற்கான பதில் முன்வைக்கப்படுமாயின் வெறுமனே மனித உயிரிகளாக இருப்பதுதான் நலன்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதற்கு அவசியமான மற்றும் போதுமான நிபந்தனையாக உள்ளதா என்ற அடுத்த வினா எழுகின்றது. இதற்கு ஆம் என்ற பதில் முன்வைக்கப்படின் அது பகுத்தறிவுத்திறன்கொண்ட மனிதர்களது சுயநலன்பேணுகின்ற உயிரினவாத சிந்தனையின் உச்ச வெளிப்பாடாகவே அமையும்.

முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்

மேலைத்தேய தத்துவத்தின் நீண்ட வரலாற்று வளர்ச்சியில் மனிதர்கள் தாங்கள் பின்பற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், வழக்காறுகளுக்கு அவர்களை அறியாமலேயே அவர்களது மனதின் அடியாழத்தில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள, நியாயப்படுத்தும் விடயங்களையும் (accepted at the subliminal conscience) தனிநபர்களது இயல்பான ஒழுக்க நடத்தைகளின் அம்சங்களையும் (moral dispositions) வெளிப்படுத்துபவையாக உள்ளன. இதில் விலங்குகளை பயன்படுத்துவதன் ஊடாக மனிதர்கள் பல்வேறு நலன்களை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலங்குகளுக்கு வாழ்வதற்காக உள்ள உரிமை மறுக்கப்படுவது நியாயமானது அதேவேளையில் வாழ்கின்ற காலம் வரைக்கும்

அவற்றின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படையான நிலைப்பாடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் பீட்டர் சிங்கர் எழுதிய *விலங்குகளின் விடுதலை (Animal Liberation - 1970)* என்ற நூல் ஐரோப்பாவில் பல்வேறு புதிய சிந்தனைகளை விலங்குகளது நலன் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பில் நேர்முகமான வகையில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக விலங்குநலன் சார்ந்த பல்வேறு சர்வதேச அமைப்புகளின் உருவாக்கத்திற்கும், வினைத்திறனான செயற்பாட்டிற்கும் பங்களிப்பு செய்துள்ளது. ஆனால் இது விலங்குகளை கருவிகளாக, பயன்பாட்டிற்குரியவையாக பாவிக்கும் மனிதர்களுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது மிகக்குறுகிய வீதத்தினைக் கொண்டதாகவே உள்ளது. இவ்வாறு பயன்வழிவாத நோக்கில் ஒழுக்க அணுகுமுறை என்பது மனிதர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல அது மனிதர்கள் அல்லாத விலங்குகளது நலன்களையும் கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும் என்று ஒரு புதிய பரிமாணத்தை பீட்டர் சிங்கர் ஏற்படுத்தியுள்ளமை இங்கு சிறப்பான ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

உண்மையில் வரலாற்று ரீதியாக உலகலாவிய ரீதியில் இவ்வாறு விலங்குகளது நலன்களை பேணுதல், உரிமைகளை பாதுகாத்தல், தாவர உணவை உண்ணுதல் போன்ற சிந்தனைகளும், பிரயோகங்களும் பல இடம்பெற்றுள்ளன. வரலாற்றில் இதற்குரிய முதலாவது உதாரணமாக ஐரோப்பிய வரலாற்றில் ஆதி கிரேக்க காலத்திற்குரிய பைதகரசிய போதனைகளையும் அவரை பின்பற்றியவர்களது செயற்பாடுகளையும், இந்திய வரலாற்றில் ஜைன மற்றும் பௌத்த போதனைகளையும் குறிப்பிட முடியும். ஆனால் இந்த போதனைகள் மிகக்குறைந்த அளவான மக்களினாலேயே பின்பற்றப்படுகின்றன. சாதாரணமான லௌகீக வாழ்க்கை வாழ்கின்ற மக்களுக்கு விலங்குணவினை முற்றாக தவிர்த்து வாழ்வது அவசியமற்றது என்ற உணர்வே உள்ளது. இதனால் அவர்களினால் வகுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில புனித தினங்களில் மாத்திரம் மாமிச உணவுகளை தவிர்க்கின்றனர். இது விலங்குகளது நன்மைக்காக அல்ல மாறாக அவர்களது நன்மைக்காகவேயாகும். இதுவே வர்த்தகமயமாக்கப்பட்ட, தொழிற்சாலைமயமாக்கப்பட்ட மாமிச உணவுற்பத்தியின் பெருக்கத்திற்கும் அங்கு விலங்குகள் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கும் அடிப்படையான காரணமாக அமைகின்றது. இது விலங்குகள் மனிதர்களது பாவனைக்காகவே உருவாக்கப்பட்டவை அல்லது படைக்கப்பட்டவை என்ற தவறான நம்பிக்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக உள்ளது.

விலங்குகள் பெருமளவில் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்காக பயன்படுத்தப்படுதல், வர்த்தகமயமாக்கப்பட்ட விலங்குணவுத் தொழிற்சாலைகள் என்பன பிரதான கவனத்திற்கு உரியவையாக்கப்பட்டு இதற்கான மாற்று ஏற்பாடுகள் பின்பற்றப்படுவது அவசியமாக உள்ளது. விஞ்ஞான ஆய்வுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை மனிதகுலத்திற்கு மிகப்பெரும் நன்மைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இயலுமானவரையில் இச்சந்தர்ப்பங்களில் விலங்குகள் கொடுங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும், துன்பப்படுத்தப்படுவதும், அவசியமற்ற சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். விலங்குணவினைப்

பொருத்தளவில் மனிதர்கள் தாவர உணவினை உட்கொள்வதே ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கும், வாழ்க்கைக்கும் போதுமானது என்ற உண்மை அறிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ள நிலையில் மாமிச உணவினை தவிர்ப்பது அல்லது குறைத்துக்கொள்வது இவ்வாறு பண்ணைகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் விலங்குகள் உற்பத்திசெய்யப்பட்டு துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதனை இல்லாது செய்யும் அல்லது கணிசமான அளவிற்கு குறைக்கும். ஆரோக்கியமானவகையில் வகையில் வளர்க்கப்பட்ட விலங்குகளின் ஊடாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருற்களை நுகர்வதும் ஒரு மாற்றீடான ஏற்பாடாக அமையலாம். ஆனால் இவை அனைத்தையும் விட ஜீவகாருண்ய சிந்தனையினை வளர்த்துக்கொள்வதும் அதன் ஊடாக மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல பிற எந்த உயிரினங்களுக்கும் தீங்குசெய்யாதிருக்க வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கில் செயற்படுவதும் உயர்ந்த சிந்தனையாக, உணர்வாக, செயற்பாடாக அமையும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- Bekoff, M (2007). *The Emotional Lives of Animals*, New World Library, USA
- Bentham, J. (1789). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*, Cambridge University Press, UK
- Jacquette, D (2005). *The Philosophy of Schopenhauer*, McGill-Queen's University Press, UK.
- Lizey, A (2019). *Ethical Vegetarianism and Veganism*, Routledge Publications, USA
- Lizey, A (2017) *The Palgrave Handbook of Practical Animal Ethics*, Palgrave Macmillan, UK
- MacKinnon, B., & Fiala, A (2018). *Ethics Theory and Contemporary Issues* (9th Edi.) Cengage Learning, USA
- Milligan, T (2015). *Animal Ethics – The Basics*, Routledge Publications, UK
- O'Neill, O (2013). Kantian Approaches to Some Famine Problems in R, S, Landau (Edi.) *Ethical Theory – An Anthology* (pp. 510 – 520) Wiley-Blackwell Publication, USA
- Panza, C., & Potthast, A (2010). *Ethics for Dummies*, Wiley Publishing, Inc, USA
- Rachels, J (2003). *Elements of Moral Philosophy*, McGraw-Hill Higher Education, USA
- Singer, P (1995). *Animal Liberation*, The Bodley Head, UK
- Singer, P (2000). *Practical Ethics*, Cambridge University Press, UK
- Taylor, A (2009). *Animals & Ethics – An Overview of the Philosophical Debate*, Broadviewpress Publications, USA
- Vaughn, L (2016). *Doing Ethics - Moral Reasoning and Contemporary Issues*, W.W. Norton & Company, USA